

శ్రీరస్తు

శుభమస్తు



సాయి సచ్చరితు

(శుక్రవారం పారాయణ)

ఖైద ఏఱ్యము :

రఘునా:

అమరవాచి సులుహ్యాంశ్య బీక్షితులు

M.Tech

2.1

అక్కు! రొట్టిమ్మని అరువు వింటూనె
బక్కసారిగ కుడియున్న ప్రీలంత

తమ భాగ్యమట్టుగా తనరెడి శ్రద్ధ
విమలంతు మనసుతో వేతురు బిక్క

బకతల్లి నేయును ఉన్న రొట్టెలను
బకతల్లి పోయును ఉన్నట్టి ‘పులును’

ఐదారు ఇళ్లనే అడుగునాసాయి
అదె భాగ్యమని తల్లు అతివలందరును

‘అల్లు భలాకరే’ అనిజప్పితాను
ఎల్లరన్ దీవించు ఈతీరు సాయి

2.3

రెండవ అధ్యాయము

శ్లో! నమోస్తుతే సాయినాథు! నమోరక్షప్రదాయకం
నమోభక్తపొలంచ షిర్దివాసా నమోస్తుతే

చిచ్చుమడిని భక్తి తిలగి ఇచ్చేని ముక్కి

శుక్రవారము నాడు శోభతో వినుడు
చక్రవర్తీ సాయి చరితను చదువ

బిక్కమెత్తెను సాయి వీధులన్ తిరిగి
బిక్కకుండయ్యును రక్షించ జనుల

రేకుడొక్క క చేత రెండవ చేత
చేకొనే జోలెను చేరె వీధులను

2.2

నైవేద్యమిప్రించి నెనరుతో సాయి
అవిరళంబుగ బెట్టునన్ని ప్రాణులకు

కుక్కలు పిల్లలు గుంపుగూముగి
అక్కడ చేరగ అవియుదినేవి

మసిటిదు తుడిచేబి మహిళ ఒక్కామె
చేసిన శ్రమకునూ చేకొనున్ కొంత

ఎవరైన క్షద్యాధ ఈసాయి జేర
తావచ్చి తినిపించు తను వారినెల్ల

మిగిలింది కలగల్చి మెత్తకైనగాని
యోగీశ్వరుడుతిను ఉన్నంతముద్ద

2.4

రుచులతో పనియేమి రుచిలేనియోగి
తాచేయు సన్నిటీన్ తనుయోగి వోలె

జగతికాపోరంబు సమకూర్చు వాడు
జగతి భిక్షను వేద చక్కనొ వింత

కనరాని పాపం

తనకొరకేతిన తప్పురా ఎపుడు
వినరయ్య ఈ మాట విలువైనమాట

మనతల్లి అట్లన్న మనపుట్టుకేది
మనతండ్రి అట్టిన్న మనుగడే లేదు

2.5

ఎంత సజ్జనులైన ఎరుకనండకనె
ఎంతెంతొ పాపము ఇల చేతురయ్య

కాంతలైనను గాని ఫున్నలైనగాని
వింతకాదిది సత్యమొత్తయో కనుడు

దంచుచూ విసరుచూ తామూణ్ణిగృహము
మంచిగా తోముచూ మంటనంటించి

కనలేని జీవులన్ కాల త్రోక్కుచును
మానవుల్ చంపేరు మాటిమాటికిని

ఆ పాపమెటుబోవు అందుచే వారు
ఎపుడునూ ఒరులకు ఇంతజెట్టాలి

2.6

అదిదినన్ పాపంబు అంటినన్గాని
వదిలించుకోజాలు పరమయోగులును

తమచెట్టి ఒరులకు దయజూచువారు
తమపాపముక్కులై ధన్యలోతారు.

మాటవినకపాతే అంతేమిలి

సాయి మాటీకదా శాసనంబగును
చేయకాతీరుగ చింతయే మిగులు

షిరిది కొచ్చుట మనచిత్తమేకాని
తిరిగి పోవుట సాయి దీవైనైక

2.7

‘తాత్యా’ హరాత్తుగా తాజూచి సాయి
అత్యవసరముగా అనుమతి అడిగె

‘కోపరు’ గ్రామము కొరకు ‘టాంగా’ను
చేపట్టితినియంచు చెప్పే సాయికిని

ఉరో పోకుము ఈ గ్రామమొదలి
ఈ రీతి బల్చును హితపును సాయి

పెడచెవిన్ పెట్టాడు వినలేదు మాట
వెడలెను ‘టాంగా’లో వేగిరంబుగను

బెటికిన కాలితో వీధిలో నొరిగె
వాని గుర్రము దాన బడసె గాయాలు

2.8

సాయి మాటను వినిచరియించకుండి
 గాయాలు మిగిలెను కడకు బుద్దొచ్చే

 యూరోపియను షిర్క్రిక్కాకనాడు వచ్చి
 ఈరీతిగా తాను హితమును వినపక

 గాయాలతో జేరె కడకు ‘సాస్పుత్రి’
 సాయిమాటకు లేదు సరియోజవాబు

 రాబోవు ఆపదలను తెలియటచె
 తాబుని చెప్పును తగదంచు సాయి

 వినకపోతే ఖర్చు విభునిదా తప్పు
 విని కాచుకుస్సుచో వెలయును సుఖము

2.9

మీర్ అయినా ఆళ్ళ మీరరాదు

‘బాంద్రా’ కమీషను వ్యాపారి ఒకడు
 సంద్రాసపడువాని చందాన వేడె

ఆకథ తెలుపును ఆసాయి మహిమ
 నీకైన నాకైన నిఫిలమెల్లరకు

‘ఆమీరుపక్కరు’ అను భక్తుడొకడు
 తామూళ్లి కీళ్లవాతంబుతో జేరె

చాపడి సుండగా సాయి బోధించె
 నపమాసములు అయ్యే నయముగాకుండె

2.10

అతని ‘నమ్మిక జూడ’ ఆసాయివేచె
 అతడేమె వ్యాపారి అవసరంబునకు

 శరణార్థి, అయిననూ సాయి ఏమనడు
 చిరునవ్వుతోహారి చిత్తుఁజేస్తాడు

 చెప్పుకుండగ బోయి చేరెకోపరును
 ఎప్పుటివలెజేరె ‘ఎరుగు సత్రమున’

 అతనితో నివసించెనట పక్కిరొకడు
 అతిపృధ్ండాతడు అడిగె నీరమును

 నీరంబు తాగిన నిముషంబులోనే
 మరణించెనాతండు మారాడకుండె

2.11

తేలు కుట్టిన దొంగతీరు ఆమీరు
 చలచల్లగాపారె చాపడిఁజేరె

సాయికళ్లను గప్పసాధ్యమేకాదు
 సాయి మాటను మీర సరికాదు ఎప్పడు

కాకాకి కబురు అందించి

‘కాకామహోజను కడు భక్తుడతడు
 ఒకనాడు వచ్చాడు బొంబాయినుండి

వారము రోజులు భక్తుని సాయి
 షిరిడిలో గడుపగ చెప్పిరి తాను

2.12

ఎప్పుడు పోయెదనయ్య ఇక్కడనుండి
చెపుటకేమెరుగక చెప్పేనాతండు

నీఆళ్ళ ఓసాయి నేమీరగలన
నాతశతాలియదా నామేలు నీకు

చిరునవ్వుతో సాయి చెప్పేనీరీతి
మరునాడు పోపయ్య మంచిది నీకు

తను పనిచేసెడి తావు చేరగనె
వెను వెంటనే వాని హిలిబి వెప్పొడు

యజమాని ఈతీరు అద్భుతమయ్య
నిజముగా షిరిదికి నీకోసమేను

2.13

వార్థపంపించాను వచ్చిచేరగను
వార్తలేకమో నీవు పనికి వచ్చావు

ఆశ్చర్య చక్కిత్తడై ఆ మహాజనుయు
నిశ్చయించెను సాయి నిజదైవమంచు

పరమాత్మ సాయియే బాంధవుండతడె
షిరిదిలో నెలకొని చేసెను మంచి

ప్రాపంచికములైన పసులన్నిజ్జేసె
ఆపైన మోక్షమునందించగలడు

మైక్కువారందరు ముక్కికొరుగ
చిక్కులు తీర్చును శ్రీ సాయి ఘనుడు

2.14

ధుమాళ్ గాలి వ్యాధ

వెను వెంటనే పోవచీల్లేదటంచు
అనుమతీయడు సాయి ఆపు కొండరిని

పనిపై ‘ధుమాళ్’ సే వాడు ఒక్కండు
తానిఫాడుకుపోపుదారిలోరాగ

బకవారముండుటకొప్పించె సాయి
తాకూడ అటు చేసెదాసుండువోలె

న్యాయాధిపతితోటి నాపనియంత
ఆయువృద్ధము అని ఆతండు వగచె

2.15

కడువు నొప్పితో ‘జడ్డి’ కడుబాధజెంది
గడిపెను సమయముగృహమునే అంచు

తెలిసి ఆచ్చేరు వందెతెలిపె, సాయికిని
కొలిచి కృతజ్ఞతల్ కుదురుగా తెలిపె

తల్లి మనసు దైవాసికి తెలుసు

శిరిదిలో భార్యతో ‘శ్రీనిమోన్కరుడు’
స్థిరపడ కొల్పుచు శ్రీసాయినాథు

‘బేలారురిన వున్న బిడ్డడు వ్యాధి
పాలైన వార్తను బడసిరివారు

2.16

సిముక్కులు సివేచెల్లించుకో

ఆడిన హాటను ఆచరించనిచో
వీడడు మనసాయి వింతైన లీలు

మొక్కుకోనేలరా? ముస్కుర్చడెన
మొక్కితే తీర్చాలి ముందు ఆ బాస

సాయినాథుని తీరు చక్కగాతెలిసి
సాయికిచ్చిన బాస జరపితీరాలి

‘అత్మరాముని’ భార్య అనుకొంది ఇట్లు
‘అత్మరాముని’ పేర అర్పించవలెను

సాయికి వంకాయ జతను అర్పించి
చేయించికూరయు చేయవచ్చడిని

2.17

2.18

షిరిడికి పోయెడి చెలియతో ఆమె
కోరి పంపించింది గుర్తుంచి తాను

ఒక్క వంకాయతో యువతి పచ్చడిని
చక్కగా చేసింది సాయికిచ్చింది

ఆమైన బాబాయె అడిగారు ఇట్లు
వేపుడు కూరను వెంటనే తెండు

పరుగుతో పడతికై భక్తులు పోయి
కూర తెచ్చిరి సాయి కోరి తిన్నారు

మహిమాన్వితునికేల మన కూరలన్ని
సహవరులార ఈజరిగింది లీల

2.19

‘అత్మరాముని’ భార్య ఆరీతి గానె
‘అత్మరాముని’ సఖుండెన మంకడుత్తా

‘కోవా’ను పంపించి కోరిందియాయ
కోవాను మరచెను గురుజూడబోయె

మొక్కెను సాయికి మొదట ‘మంకడు’ను
ఎక్కడ నాదని హెచ్చరించారు

మరచిన ‘మంకడు’ మన్నించ కోరె
తిరిగి తెచ్చిచ్చాడు దేవుని వేడి

జరిగింది జరిగేది జరుగబోవునది
ఎరుగును మనసాయి హితులారవినుడు

2.20

ఆదితప్పిన పాపమంటును గాన
కూడిమొక్కను పొందు గుర్తుచేయుచును

జీవకరుణలేక జీవించనేల?

అపరాహ్నవేళలో అల షిర్డిలోన
అపక మొరిగెను ఆకలి కుక్క

అదిచూసి ‘తల్లడు’ అనువాని భార్య
అందించేజాలితో అట ‘రౌట్’ముక్క

అనాటి సాయంత్ర మామెతో సాయ
తినిపించు తల్లికి దీవెనల్ అనగ

2.21

నే శేదరాలమ నేనెట్లు నీకు
ఎపుడుబైట్లినయ్య ఇష్టఫోజినము

అనుచున్న ఇంతితో ఆసాయ అనిరి
హనకంబు రూపాన శొచ్చి నీయింట

కురోజ నేతింటి ఇష్టహారోష్టై
చేరితిన్నాననీచేతితో నేను

అచ్చెరువును పొందు ఆమెతో సాయ
ముచ్చటగానవ్వి ముదముతో అనిరి

ప్రతిప్రాణి లోసున్న పరమాత్మగసుదు
ప్రతిలేని నిజమిద పరికించరమ్ము

2.22

నేనొత్తునాక రోజు నిస్సన్నపుడుగ
అనాడు గుర్తించనవదు సాధ్యంబు

జీవకరుణలేక జీవించువారి
జీవనంబదియేల చెప్పెది నిజము

సాయిభోధను విన్న జరుగును పుభుము
సాయినాథుని మాట చక్కనోబాట

2.23

అయినశయనం ఆద్యాతం

శేషశయనమెట్లు చేయునా హరి? వి
శేషించి యేరికిన్ చెప్ప సాధ్యంబె

అరీతి మన సాయ అల షిర్డిలోన
అరోజు చేశారు ఆ గాఢ విసుదు

భక్తులిద్దరు సాయబాకు మొక్క
భక్తినర్పించారు బల్లనొక్కంబీ

నాలుగు ‘మూరలు’ సయముగా పొడవు
మేలుగా అడ్డము మించడు ‘అడుగు’

2.24

ఊయలబల్లగా ఒనరించి దాని
చేయబానిరి సాయి చిత్రముగనుడు

పీలికర్ ముడివేసి పేలికర్ కూర్చు
ఏలాగొచేశారు హితులెల్లచూడు

ఆ బల్లనేరీతి ఆపీలికలును
ఆ బరువును మోసె ఆదెయొక్క వింత

నాలుగు మూలల నాల్గుదీపాలు
వెలిగించి పెడుదురు వింతైన రీతి

దానిపై శయనించు దైవమున్ జాడ
కనులకొశ్చర్యంబు కాదె ఆ వింత

2.25

అష్టసిద్ధులు కల్పు ఆ సాయిబాబు
కష్టాలు తొలగించు గడ్డిక్కు జేయు

ఆమహిమలు జేయ అన్యల కిలను
విమాత్రమొన్ మీరెరుగుడు, చదివి

చేరుచు మూకగా చీకాకు చేయు
వారల గొడవను పడలేక సాయి

ఆబల్లపారేసి ఆనాటినుంచి
ఏ బాధలేకుండ ఇచ్చునున్నారు

2.26

శస్త్ర వైద్యదుకు సాయిబాబూ

వైద్యదైవమనసాయి వింతలోగాల
వేద్యదై దీర్ఘాడు వింతగానాడు

శస్త్రమే లేకుండ చక్కజేశారు
శాస్త్రకారులనెల్లచకితులన్ జేసి

వారివైద్యము చూచవారిదే ‘పంట’
వారి వింతలు చూచు వారలే ఘనులు

కరుణించమని వచ్చే క్షయలోగి ఒకడు
ఇరిడికి ‘భీమాజ’ చినవాడిపేరు

2.27

రక్తము కక్కుచూ రక్కనిమ్మసుచు
భక్తుని చూచెను పలికెనాసాయి

భీతిల్ల వలదయ్యచంగొడ్డుసీకు
నేతీర్థ నీబాధ నిన్నురక్షింతు

ఈ మసీదుననున్ ఈ ఘకీరునక
సీమీద దయక్కలై నీఅండనుండు

నాభక్తుడా వ్యాధి సయమానుసీకు
ఏభయంరాసీకు ఇదినాడు ఆజ్ఞ

గంటకో సారెన కక్కు రక్తమ్ము
వెంటనే ఆగింది వింతగా అపుడు

2.28

విడిది రోగిష్టికి వీలుకొనట్లు
కడగినా, ఎదురాడగలవారు కలరె

కలలోనగురువుగా కనిపించేసాయి
నిలబెట్టికొట్టిను నేరంబు చెప్పి

బప్పగించుటరాదు ఒక్కపద్మమైన
తప్పదు శిక్షంచు దండించేవాని

వేరొక్క స్వప్నము వింతైనదదియు
వారొక్క బండను వైచి కొట్టారు

థాతిషై బండను సాయి పొర్లించి
అతని బాధను అపుదు దీర్ఘారు

2.29

సయమైన భక్తుడు నాదేవుడంచు
సాయికిమొక్కెను చనెనించికతడు

‘భీమాజి’ భక్తుడై వింతైనరీతి
ఆ మహానీయుని అర్ధించదలచె

సర్వ్యారాయిఱు చక్కటి ప్రతము
ప్రత్యేకముగ ‘సాయిప్రతము’ గా మార్చి

నేటికీజరుపుచూ నిజభక్తులంత
దీటుగా కోర్కెలన్ తీర్పుకొంటారు

2.30

ఎవరికి సాధ్యం ఈ వైద్యం

సాయి మహిమ తెల్పు సాధ్యమే కాదు
అయిననూ చెప్పేద అయినంత వరకు

నేటికి ‘స్నేహలిష్ట’ నెరపంగలేక
‘కాటి’ చేరేదాక ‘కాదని’ అనడు

జటువంటి వైమ్యుని ఎవరు చూశారు
జటువంటి స్నేహలిష్టు నెవరు చేరారు

గణపతిషించేని కాపాడె సాయి
వణిక మలేరియా బాధించనతని

లీలక్ష్మీ గుడిలోను చేరికసాడ
కలదొక్క పునకము కడు నల్లదదియె

పెరుగుస్తమును పెట్టు ప్రేమగా సీవు
తరుగునూ జ్వరమెల్ల తగ్గునీబాధ

తగ్గించు కొనెవాడు తనవ్యాధినట్లు
నెగ్గువిశ్వాసంబు సీక్రెన్ అటులె

నల్ల జీడీగింజ సజ్జగాకొట్టి
కళ్ళలో బెట్టగా కలికంబులాగ

ఎళ్ళబడిన కళ్ళ ఈవైద్యముంది
ఎళ్ళదనము వీడి ఎట్లు బాగయ్యె

2.31

2.32

తెలియ సాధ్యంబోనె దివ్యులకైన
జల పుట్టు మనబోంట్లు ఎరుగుదురెట్లు

‘బలరాం’గారి ఉబ్బసమునుకూడ
చిలుమును పీల్పించి చేశారు నయము

పొగత్రాగమను వైద్యు పొడగనగలరె
జగతిని వెదికినా జనులు ఏనాడు

ఇదిఏమి వైద్యము ఇటు వ్యాధులన్ని
వదిలించు వారెగా పసుధలో జేజె

‘బుట్టీ’ కి ‘కలరా’ యొ పోయిందివింత
అట్టీ వైద్యుని చూడ అవనిలో అవునె

2.33

బాదాము అక్రోటు పాలుచెక్కరలు
కుదిరించి పిస్తో కొట్టి ‘గుండగను

జది ఏమి మందని ఇతరులు అనిన
ముదముతో చేకొనె మెక్కి భక్తుండు

‘కలరా’విముక్కుడె ఘనముగా ‘బుట్టీ’
కొలిచెన సాయిని గురురాజునంత

‘కాకామహాజను’ ఘనుడు భక్తుండు
సకలంబు నీవని సాయిని నమ్ము

వారి, విరేచన వ్యాధిని సాయి
వేరుశనగవప్పు వైద్యంబు జేసి

2.34

తరమె వేరికినాన తగ్గించనటుల
షిరిడి వాసుని లీల బిత్రంబుకాదె

“సీ వ్యాధి తొలగిను నిశ్చింత నుండు”
ఆ వ్యాధి కా ‘అజ్ఞ’ ఆ సాయి మందు

బాబా ఒసగినదె పరమోపథంబు
చెబుదునామందని చెప్పుట ఎట్లు

అశీర్వదనమేగ బెషఫంబగును
అశీస్సులేకుండ అప్రయోజనము

‘సోనాముఖీ’ ఆకు చూర్చకపాయ
మును యిచ్చె శ్రీసాయి ‘మూల’ వ్యాధికిని

2.35

మాధవరావుకు మళ్ళీంది నాడె
వ్యాధి వింతగ సాయి మహిమ అన్నట్లు

ఆడ వ్యాధి మరలోచ్చి ఆ మందె త్రాగ
కుదరదు వానికి గుణమియ్యబోదు

మందులో ఏముంది మహిమ దోచించ
ఉందయ్య ఆ మాయ ఉన్నతునందె

‘అళంది’ సన్యాసికో చెవిపోటు
మేలు చేసెను సాయి మిత్ర దీవించి

‘అల్లా భలాకరే’ ఆ మాటతోనే
చల్లంగ బ్రోచారు సాయి ఆనాడె

2.36

చెవిబోటు తగ్గుచు సేదతీరంగ
ఆవింత లేఖలో అతనె ప్రాశాడు

‘ఊదీ’ తొతగ్గించి ఉదరాన నొప్పి
వేదనన తీర్చారు వింతగా సాయి

చేరే ‘డత్తేపంతు’ సేవకుండయ్య
షిరిది దేవునికిని చిరకాలమతదు

‘గంగాధరుడు పంతు కడుపునొప్పియును
క్రుంగించగా సాయి కుదిరించినారు

అశీస్సుతో నాడు ఆశ్చర్యమయ్య
చేశారు మంచిని షిరిదిలో సాయి

2.37

సంతానమొందని ‘సౌమేహరి’ కిని
కాంతా వియోగమై కలతనుండంగ

షిరిది దేవుని వాడు చేరి కొల్పంగ
‘మరియుక్క పెంణ్ణి తో’ మగ బిడ్డ కలిగి

బల్లి భాష తెలిపిన బాభూ

బల్లిట్టెనా గాని పిల్లియోగాని
ఉల్లంబునెరిగిన యోగి ఆ సాయి

వేలాది గాధలు వింతలు తెలిసి
వేలాది భక్తులై విభుని కొల్పారు

2.38

ఈ వింత వినిసంత ఇది నిజంబంచు
ఎవరైన నెరుగరా ఈ సాయి మహిమ

ఒకనాడు సభలోన ఒక బల్లి “అరచె”
బకడతి తెలివితో కి సాయి దెలువు

ఆ బల్లి అయపుకు అర్థమ్య అనెను
తా బదులిచ్చెను తగుసట్లు సాయి

‘జీరంగ బాడు’ లోనున్న నా చెల్లి
ఈ రోజు వస్తుంది ఈ అక్క జాడ

జంతలో అటజేరె ఎల్లరు జాడ
వింతగా అశ్వంబు వేగంబుగాను

2.39

రొతు విశ్రాంతికై రవ్వుతనేపు
ఆ తావు నాపాడు హాయముకు గడ్డి

వేయై సంచిని వెలికి తీశాడు
ఆయన విదిలించె ఆ సంచినపుడు

ఒక బల్లి పడిక్కింద ఉరికింది తాను
చక చకా కలిసింది జంటగా అపుడు

షిరిదిలో బల్లిని చెల్లెలి వేలె
తిరిగింది ఒకటిగా తెలిపి సంతసము

మనసాయి భక్తుడు మాటలు లేక
తను రాయిలా మారి దయవేడి నాడు

2.40

పిరిదిలో బల్లిని చేరినబల్లి
జెరంగబాదుదే అగుట వింత కద

పశువక్కు మాటలూ భాషలూ అన్ని
విశదంగ తెలియును వింతేమీ లేదు

మనసాయ దేవుడు మనిషికాదంచు
మనకిది తెలుపును మనసాయ మహిమ

లెక్క బాబూ పక్కా

‘రతనుజీ వాడియా’ లక్ష్మాధికారి
అతనెట్లు భక్తుడో ఆ గాఢ వినుడు

‘నాందేడు’ వాసికి నట్టింటి సిరుల
పొందలేదాతడు పుత్రసంతతిని

2.41

‘దాసుగుణుని’ బోధ తలదాల్చి అతడు
చేసే షిరీయాత్ర చేరె బాబాను

అయిదు రూపాయలు అయిన దక్షిణతో
ఈయబడినవర్యు ఇది ముందె నాకు

అరువది రెండుగ అయిన అణాలు
తీరిచి నావయ్య తెలియును నాకు

పదినెనిమిది నాకు బాకీగ మిగిలె
ముదముగా చెల్లించు మదినాకు చాలు

దక్షిణ చెల్లించి దయ పొంది అతడు
లక్ష్మణమ్ముగ వీడె ‘రతనుజీ’ పిరిది

2.42

పాతలెక్కలు చూడ ‘వాడియా’ గారు
‘కాతా’ ఒకటి చూచి కంగుతిన్నారు

పిరిది పోవుటకును చేసి నిశ్చయము
అరుదెంచె ఒక ‘ఘోల’ ఆ సాపోబుకును

ఖరువయ్యెననియుండె కాతాయు అచట
అరువది రెండుగ అయిన అణాలు

తెలిసెను ‘రతనుజీ’ దివ్యమాలీల
తలవంచి మొక్కెను దయవేడి గురుని

అనతి కాలంలోనే ఆ ‘రతన్జీ’ కి
తనపంశ వృద్ధికి తనయుడు కలిగి

2.43

నమ్మిన వారికి సయమొసంగేచీ
అమ్మపోయాగికి అర్పింతున్ని

చక్కర లాంటి సాయ మాట

‘చోల్ కరు’ అనువాని చూశారు సాయ
ఆకడ ఆ గాఢ అత్యధ్యతంబ

అపిపేదవాడిని అల్లాదుచుంటి
బ్రతుకంగ ‘సర్పారు’ వని ఇమ్ము స్వామి

2.44

**పిరిడీకి వత్తును చేతు దర్శనము
కరుణించు నీ పేరకలకండనిత్తు**

ఆతని కరుణించె ఆసాయ అట్టై
అతడు ఉద్యోగి అయి మొక్కలీర్చు

చనుటాపై పిరిడీకి చక్కుర నతడు
తనతేనిటిలో త్వజియించినాడు

కూడబెట్టిన డబ్బు గొంపోయివెంట
వాడు పిట్టి చేరి బాబాను చూచె

‘భావు’ ఇంటిలో చేరె వాడు పిట్టిలో
భావుతో అన్నారు బాబాయు నవ్వి

2.45

నీ అతిధికిని తేసీట ఎక్కువగ
నా ఆళ్ళ చక్కుర నయముగానిమ్ము

పదవంటి సాయిని భక్తుడు మొక్కి
పదలడే క్షీరు వరదలై పార

జటువంటి లీలలు ఎరిగించు మనకు
దిటువగా ఈ సాయి దేవుడే సనమ్ము

గోధుమపిండితో కలరా ఉపశమనం

విసిరిరి గోధుమల్ విభుద్మాక్షసారి
చేసిరి రక్తును పిరిది వాసులకు

2.46

అతివలు బాబాను ఆపిరి తాము
అతి భక్తి విసిరారు అంత గోధుమలు

హేమాడు ఆసాయ ఇట్లుజేయుటకు
ఏమికారణమని ఎరుగ గోరియును

సాయిని అడుగైనై సాహసించకనె
సాయి భక్తుల గోరె సవివరమంత

పిరిడిలో ‘కలరా’ను క్లీటింపజేయ
గోరుచూ జల్లేరు గోధుమపిండి

2.47

పిండికి కలరాకు వింతసంబంధ
ముండునా అనిజేయు యోచనలేల

సాయిమాటే ఆళ్ళ చక్కగా జేయ
సాయి చూచును అన్ని సద్గురువగుచు

గురువె తల్లియు దండ్రి గురువెదైవంబు
గురువె జ్ఞానజలధి కూడించు మనకు

గురువులకెల్లతా గురుడైన సాయి
తరియింపజేయురా ధన్యులన్ జేసి

రెండవ అధ్యాయము
‘సాయినాథార్థమస్తు
ఓం సమో భగ్రపతే సాయినాథాయు

* * *

2.48